

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ταβέρνα μόνο για δύο

Εχωριστή χαρά για όλους εμάς τους μεγάλους είναι όταν βλέπουμε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας να προοδεύουν σε αυτή την χώρα που γεννήθηκαν, που εμείς οι παλιοί την θεωρούμε δεύτερη πατρίδα. Μεγαλύτερη χαρά όμως νιώθουμε, όταν η δεύτερη και η τρίτη γενιά διατηρεί την ελληνική γλώσσα και μάλιστα να εκφράζεται με άνεση και πολύ καλά.

Θυμάμαι μια συνάντηση που είχα ένα νεαρό δικηγόρο τρίτης γενιάς. Η συνάντηση μας έγινε όχι για να συζητήσουμε νομικά θέματα, αλλά ο νεαρός, παράλληλα με την δικηγορική είχε σπουδάσει και Καλές Τέχνες και επρόκειτο να λάβει μέρος σε μια ομαδική έκθεση στο Σύδνευ.

Συναντηθήκαμε σπίτι του και με οδήγησε σε μια μικρή κάμαρη, που είχε μετατρέψει σε ατελιέ, όπου βρισκόταν οι πίνακές του. Είχε αρκετά πορτραίτα.

«Είναι οι γονείς μου, η γιαγιά και ο παππούς και άλλα πρόσωπα που γνωρίζω» μου είπε.

Εκτός από τα πορτραίτα παρατήρησα στην άκρη ένα πίνακα που απεικόνιζε μια βεράντα, ένα ξύλινο τραπέζι και δύο ψάθινες καρέκλες. Πάνω στο τραπέζι ένα μπουκάλι κρασί δύο ποτήρια και μικρά-μικρά πιατάκια γεμάτα με ντομάτες αγγουράκια, ελιές, τυρί και άλλα διάφορα.

Η εντύπωση που μου έκανε ο πίνακας εκείνος ήταν ότι ξεχώριζε από όλους τους άλλους. Όλοι οι πίνακές του ήταν πορτραίτα εκτός εκείνος που έμοιαζε-αυτό που λέμε στην ζωγραφική «νεκρή φύση». Του το είπα: «Γιατί διαφέρει αυτός ο πίνακας, τι συμβολίζει το μικρό ξύλινο τραπέζι με το κρασί και τους μεζέδες και δύο μόνο καρέκλες. Μοιάζει με νεκρή φύση».

Χαμογέλασε. «Όχι απάντησε. Μπορεί να θεωρείται από την πρώτη ματιά «νεκρή φύση», αλλά για μένα είναι μια πολλή ζωντανή ανάμνηση, που με συγκινεί.

Αν παρατηρήσεις στο πίνακα αυτόν έχω δώσει και τίτλο, στα αγγλικά φυσικά: «Tavern for two».

Τι εννοείς με τον τίτλο αυτόν του ρώτησα απορημένος «ταβέρνα για δύο;».

«Ο πίνακας αυτός έχει την δική του ιστορία. Την ταβερνούλα αυτή την έφτιαξε στην βεράντα του μικρού σπιτιού του στο Newtown, ο παππούς μου να πίνει το κρασάκι του με την γυναικούλα του την γιαγιά μου.

Ήρθε στα πρώτα χρόνια μετά τον Β! Παγκόσμιο πόλεμο. Εδώ γνώρισε την γιαγιά μου και παντρεύτηκαν. Δούλεψε σκληρά διότι η γιαγιά μου φρόντιζε τον πατέρα μου όταν ήταν ακόμη μωρό. Δεν είχε που να τον αφήσει. Τα χρόνια πέρασαν ο πατέρας μου μεγάλωσε παντρεύτηκε ήρθα εγώ στην ζωή. Τότε φρόντιζε εμένα διότι η μητέρα μου δούλευε.

Όταν μεγάλωσα και εγώ και έμειναν μόνοι, τότε του ήρθε η ιδέα να φτιάξει στην μικρή βεράντα την «ταβερνούλα του για δύο» αυτός και η γυναικούλα του.

Η «ταβέρνα» λειτουργεί δύο φορές την ημέρα. Μεσημέρι και βράδυ. Το μεσημέρι κάθεται ο παππούς και η γυναίκα του σερβίρει το φαγητό που μαγείρεψε. Εκείνος σερβίρει το κρασί.

Το βράδυ κάθεται η γιαγιά μου στην καρέκλα και εκείνος ετοιμάζει τους μεζέδες. Μόλις τελειώσει παίρνει θέση απέναντι της και σερβίρει το κρασί.

Είναι μια όμορφη συνήθεια που κρατάει χρόνια. Σπάνια έχουν τρίτο στο τραπέζι. Πολλές φορές τους

επισκέπτομαι εγώ.

Τότε ο παππούς αρχίζει τις ιστορίες από τα παλιά. Όλες τους είναι τόσο ενδιαφέρουσες. Πόσο δύσκολη η ζωή ήταν τότε, και όμως άντεξαν. Καμιά φορά όταν ο παππούς έχει κέφια λέει και ένα παραδοσιακό τραγουδάκι και τον σεκοντάρει η γιαγιά.»

Πραγματικά με συγκίνηση εκείνη η ιστορία με το πλικωμένο ζευγάρι των συμπατριωτών μας στο Σύδνευ, που διατηρούν την παράδοση της ταβέρνας, στο σπίτι τους, και μάλιστα «για

δύο» μέσα στην καρδιά του Newtown. Πέρα όμως από την γιαγιά και τον παππού έρχεται η νέα γενιά, που είναι δεμένη με την οικογένεια, να διατηρεί την γλώσσα μας και να μεταφέρει στην Τέχνη στιγμές της ελληνικής ζωής.

Στην νέα γενιά στηρίζουμε εμείς οι παλιοί τις ελπίδες ότι σε αυτή την όμορφη, φιλόξενη πολυπολιτισμική Αυστραλία ο ελληνιομός όχι μόνο έχει βαθιές τις ρίζες από τα παλιά, αλλά το δένδρο ανθίζει με δικά μας Μαγιάτικα λουλούδια.

Αυτά για σήμερα
Καλή σας μέρα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία τής στήλης «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπάσατε, μάς επιβάλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες. Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορές τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευση.

**ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ**